

พระราชกฤษฎีกา

ถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมือง
ใช้ร่วมกันในท้องที่ตำบลโย อำเภอมะนัง จังหวัดยะลา

พ.ศ. ๒๕๒๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๔

เป็นปีที่ ๓๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม
ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของ
แผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลโย อำเภอมะนัง
จังหวัดยะลา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๘ วรรคสอง (๑) แห่งประมวลกฎหมาย

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๒๔

ที่ดิน ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๔ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลยุโป อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา พ.ศ. ๒๕๒๔”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้กอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลยุโป อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

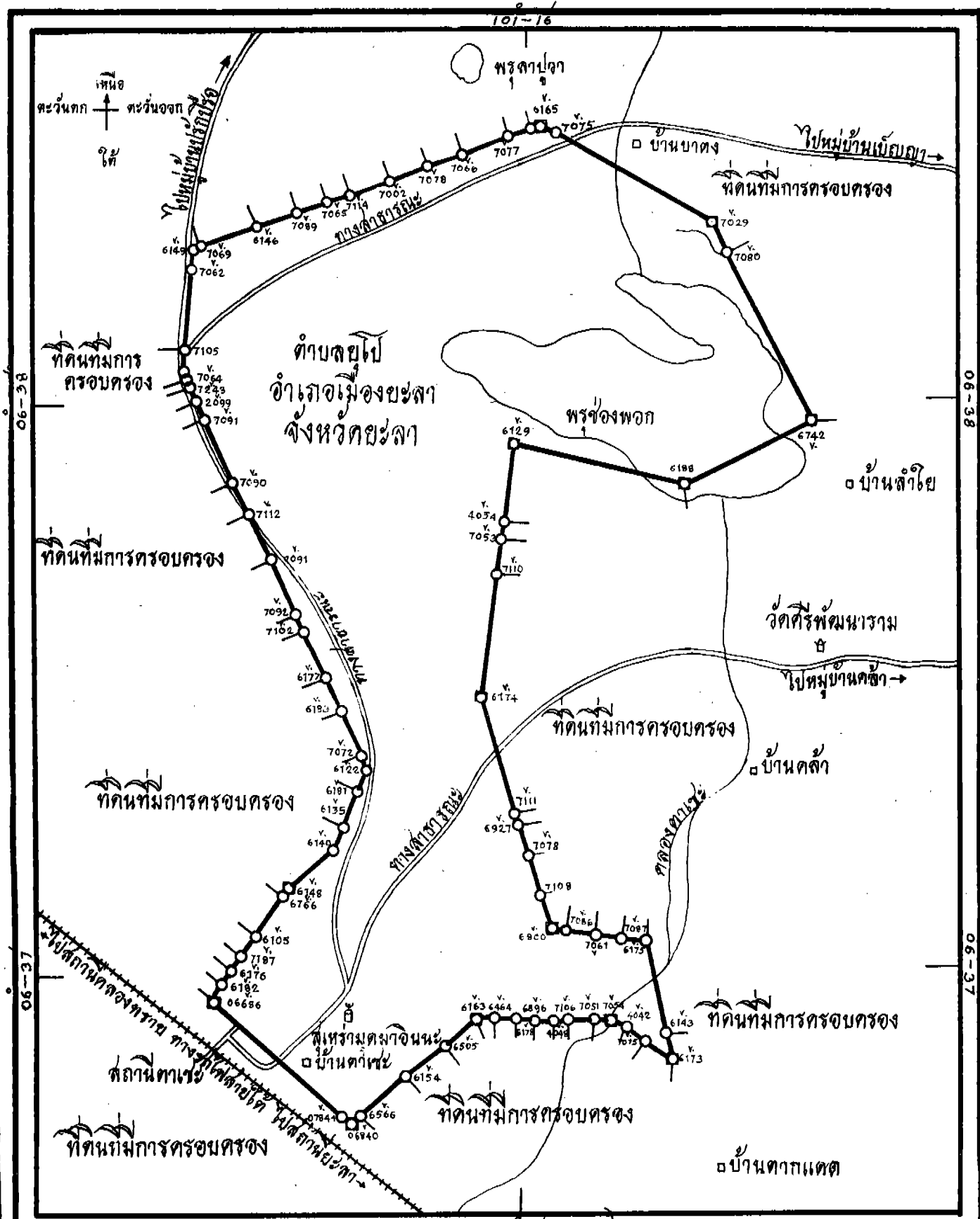
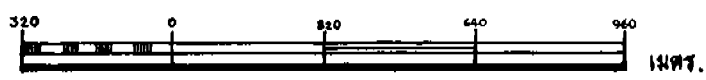
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ตีนสุตานนท์

นายกรัฐมนตรี

แผนที่ทำขยพระราชกฤษฎีกาก่อถนนล่ภาพที่ถนนเป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน
ในท้องที่ตำบลบ่ อำเภอมืองยะลา จังหวัดยะลา

พ. ศ. ๒๕๒๔
เนื้อที่ประมาณ ๑,๕๒๗ ไร่ ๓ งาน ๒๕ ๓ ตารางวา
มาตราส่วน ๑:๑๖,๐๐๐

- เครื่องหมาย**
- เขตที่ดินที่ถอนสภาพ
 - ถนน ทางสาธารณะ
 - คลอง แม่น้ำ
 - ทางรถไฟ
 - หอนง บึง พร
 - หมู่บ้าน
 - วัด
 - สู่หร่า

ผู้อำนวยการกองก่อสร้างและควบคุมที่ดินของรัฐ		ผู้ตรวจ	
อธิบดีกรมที่ดิน		ผู้ตรวจ	

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๒๔

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจาก
 ที่สาธารณประโยชน์ พรุทุ่งคอก ในท้องที่ตำบลยุโป อำเภอเมืองยะลา จังหวัด
 ยะลา เนื้อที่ประมาณ ๑,๘๒๑ ไร่ ๓ งาน ๒๕ $\frac{๓}{๑๐}$ ตารางวา ซึ่งทางราชการได้
 สงวนหวงห้าม ไว้เป็นที่ทำเลเลี้ยงสัตว์และได้ขึ้นทะเบียนเป็นที่สาธารณประโยชน์
 เมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๒ ปัจจุบันปรากฏว่าราษฎรได้เลิกใช้ประโยชน์
 ในที่ตานั้นแล้ว สมควรถอนสภาพจากการเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับ
 พลเมืองใช้ร่วมกัน เพื่อให้กรมชลประทานนำไปจัดสรรที่ดินแก่ราษฎรที่อพยพ
 ออกจากเขื่อนน้ำท่วมตามโครงการก่อสร้างชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราช
 กฤษฎีกานี้